

ת"פ 52001/09/16 - מדינת ישראל נגד עבדאללה ברקה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 52001-09-16 מדינת ישראל נ' ברקה

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

עבדאללה ברקה ע"י עו"ד איברהם אבו גוש

הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין תשל"ז - 1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 9/7/2013 אירעה תאונת דרכים, במהלכה פגע רכב הנאשם מאחור ברכב המתלונן. הנאשם והמתלונן יצאו מכלי הרכב שלהם, והחלו לצעוק זה על זה, ובהמשך החלו להכות זה את זה באגרופים. המתלונן נשען על הנאשם, הצמיד אותו למעקה הבטיחות, קילל אותו וחנק אותו, עד שהנאשם נפל ארצה. אנשים שהגיעו למקום הפרידו בין הניצים.

הנאשם רץ לעבר רכבו, הוציא ממנו כלי ברזל ארוך ודק, קילל את המתלונן וניסה להגיע אליו. עוברי אורח שהיו במקום מנעו ממנו להתקרב למתלונן.

המתלונן הוציא מרכבו מטף כיבוי אש, התקרב לנאשם, הפעיל את המטף והיכה את הנאשם באמצעותו מספר פעמים, עד שהנאשם נפל ארצה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חתך בראשו באורך 2.5 ס"מ, והוא נזקק לסיכות לשם סגירתו.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי

מאסר, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 9 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

המאשימה טענה כי הנאשם פגע בערכים של שלמות הגוף והנפש, ובמאבק בתרבות האלימה בין נהגים בכביש. המאשימה ציינה כי אמנם שני הנהגים אחראים לקטטה, אך הנאשם הוא זה שהסלים את האירוע, כאשר לאחר שעוברים ושבים הפרידו בינו לבין המתלונן, הוא המשיך לנקוט באלימות. עוד התייחסה המאשימה לכך שהמתלונן תקף את הנאשם בצורה חמורה, וגרם לו לפציעות קשות. בגין מעשיו של המתלונן הוגש נגדו כתב אישום לבית המשפט המחוזי, בו טרם ניתן פסק דין.

לזכותו של הנאשם זקפה המאשימה את הודאתו, את האחריות שנטל על מעשיו, את הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע ואת פרק הזמן שחלף מאז. לחובתו של הנאשם זקפה המאשימה את עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות בעבירה של החזקת סכין. לאור כל האמור טענה המאשימה כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

3. ההגנה מצדה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, וביקשה להטיל על הנאשם עונש שאינו כולל מאסר בפועל.

הסנגור הדגיש כי כתוצאה מהמכות שהיכה בו המתלונן הנאשם נפצע, אושפז בבית חולים והוא סובל עד היום מפגיעות. עוד הפנה הסנגור לכך שכתב האישום הוגש מספר שנים לאחר האירוע, וכי מאז הנאשם לא היה מעורב בפלילים. לטענתו, מאז האירוע נפגעה פרנסתו של הנאשם, לנוכח נזקי הגוף שנגרמו לו והמגבילים את תפקודו במסגרייה שבבעלותו.

4. הנאשם טען כי האירוע התרחש בעת שהוא היה בדרכו לעבודה, וכי עד היום הוא סובל מכאבים בפנים, בראש ובשיניים.

דין ומסקנות:

5. מעשה אלימות בכלל פוגע באוטונומיה של קורבן העבירה, בשלמות גופו ובשלמות נפשו. שעה שמעשה האלימות ננקט על רקע התופעה של "בריונות בכביש", כאשר אירוע תאונתי קל הופך למאבק פיזי, כוחני ואלים בין הנהגים המעורבים, נפגע ביטחון ציבור המשתמשים בדרך, וגובר חששם של העוברים והשבים להיקלע שלא ברצונם לאירוע אלים, אך בשל שימושם בדרך.

אמנם, לטענת ההגנה המתלונן הוא זה שגרם לקטטה. אולם, טענה זו אינה עולה מעובדות כתב האישום המתוקן, ולכן לא ניתן לאמצה. כידוע, הודאה בעובדות כתב האישום פירושה שאלו העובדות המהוות תשתית לגזר הדין שייגזר, ובית המשפט כלל איננו אמור להתייחס בגזר דינו לנסיבות נוספות, אשר אין להן אזכור בכתב האישום המתוקן (ראו: ע"פ 8314/03 **שיהד נ' מדינת ישראל** 7/6/2005).

ע"פ 5677/11 פלוגי נ' מדינת ישראל 18/6/2012). עולה אפוא כי בשל תאונת דרכים קלה, ומסיבה שלא הובהרה, התפתח אירוע אלים בין הנאשם למתלונן, במהלכו הם תקפו ופצעו זה את זה.

6. עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם לא ביצע את העבירה לאחר תכנון מראש, וכי זו התבצעה במהלכו של אירוע מתגלגל בינו לבין המתלונן.

חלקו של הנאשם באירוע נמוך משמעותית מחלקו של המתלונן. אמנם הנאשם פצע את המתלונן, וגרם לו לחתך המתואר לעיל, עוד בחלקו הראשון של פרץ האלימות, בזמן שהוא והמתלונן תקפו זה את זה באגרופים. אולם המתלונן הוא זה שהסלים את האירוע, הצמיד את הנאשם למעקה בטיחות וחנוק אותו, עד שהפילו ארצה. הנאשם המשיך את אירוע האלימות כאשר ניסה להגיע למתלונן בעודו אוחז בחפץ ארוך ודק העשוי מברזל. אולם ניסיונו זה כשל לאחר שעוברי אורח מנעו ממנו להגיע למתלונן, והוא לא פגע במתלונן באמצעות החפץ. לעומת זאת, המתלונן הצליח לפגוע בנאשם. המתלונן התיז לעבר הנאשם את תכולתו של מטף, ואף פגע באמצעותו בראשו של הנאשם מספר פעמים, עד שהפילו ארצה, וגרם לו לפציעות חמורות מאוד. כעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, ומכתב האישום שהוגש נגד המתלונן לבית המשפט המחוזי, בשל הפציעות שגרם המתלונן לנאשם, הוא אושפז במחלקת כירורגיה פה ולסת של בית החולים הדסה עין כרם למשך 7 ימים, אובחן אצלו שבר קומפקטקס זיגומה מימין, והוא נותח בהרדמה כללית לשם רדוקציה של השבר עם קיבוע על ידי פלטה וברגים. בנוסף נגרמו לו המטומה תת לחמיתית, חתך גדול בקרקפת ימין וחתך קטן בעפעף תחתון ימני.

הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה דומה במהותו לנזק שנגרם בפועל, כמתואר לעיל.

7. לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ת"פ (ראשל"צ) 24187-07-14 מדינת ישראל נ' דרסליה 11/7/2016, ת"פ (שלום ת"א) 1137-05-14 מדינת ישראל נ' כהן 28/2/2016, ת"פ (אי') 44441-02-14 מדינת ישראל נ' אברמוביץ 24/9/2015, ת"פ (טב') 33839-07-14 מדינת ישראל נ' דגאשה 7/5/2015) נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר קצר לריצוי בפועל, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

8. לשם גזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, את הודאתו אשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, את פרק הזמן הרב שחלף מאז האירוע, במהלכו הנאשם לא היה מעורב בפלילים, ואת הסבל והנזקים הקשים שנגרמו לו במהלך האירוע, כמפורט לעיל.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל שתי הרשעות קודמות, שתיהן בעבירה של החזקת סכין,

בגין אחת מהן הוא נידון למאסר למשך 21 יום בעבודות שירות. אולם, בשל כך שמאז ביצוע העבירה האחרונה חלפו כ-10 שנים, ובשל כך שבמהלך ביצוע העבירה בה הנאשם הורשע בהליך זה הוא לא עשה שימוש בסכין, יש לעברו הפלילי משקל מוגבל בלבד.

9. כמתואר לעיל, הנזק שגרם המתלונן לנאשם חמור בהרבה מהנזק אותו גרם הנאשם למתלונן. בנסיבות אלה לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשת המאשימה ולחייב את הנאשם בפיצוי למתלונן.

10. **אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. מאסר למשך 3.5 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 11/3/2018 בשעה 10:00, במפקדת מחוז הדרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים, אם יעבור עבירת אלימות כלפי גוף.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018.